

מה:

תורה אור השלם
1. והקריב אתה הבקור
והעמדה לפני יי
במדבר ה טז
2. וגלח הנזיר פתח אהל
מועד את ראש נזרו
ולקח את שער ראש
נזרו ונתן על האש אשר
תחת זבח השלמים:
במדבר ו יח

1. גדל'ל אף ב'. 2. ז'ל לא
א"כ הרי זה. 3. ז'ל לא
תעלה במעלות. 4. ז'ל בזמן
שקוף פסוח. 5. ז'ל ומשמע
ל'ה טעמא דקרא. 6. ז'ל
אחל מועד ממש. 7. ז'ל
טעמא העוק שלו. שלל ב'.
8. ז'ל טעמא ואשכ' יא
ממי טעמא אמר קרא. 9.
ז'ל וזה לתחת. 10. ז'ל
שמפרש בקרא.

שְׂמָא וַיִּתְּרוּ בִּה פְּרָחִי
וַיְהִי רֹדֶפִים
וַיִּתְּרוּ כָּל יְמֵיהֶם
כְּסוּתָהּ נָקַט עַל שֵׁם
שְׂמָא וַיִּתְּרוּ יוֹתֵר מֵאִשְׁרֵי
הָעָם (רַסוּת ת.) זָבַח
לְרַבּוֹת אֶת הַחַטָּאת
וַיִּשְׁאֵשׂ. גַּזִּי מִזֵּי וּלְקַח אֶת
שְׂעִיר רֹאשׁ מִזֵּי וַתֵּן עַל הָאֵשׁ
אֶת זֶחֶם הַשְּׁלָמִים. אֵין
אֵל אֵלָּה זָבַח וְזֶחֶם הַשְּׁלָמִים
וְתַתְּמוֹת הַדּוֹד לֵב תַּתְּמוֹת וְאֵשׁ
מִמֶּנּוּ מִלֵּי זָבַח (מִנְחוֹת צא.)

אמתני' דמס' מדות דקתני
שהיה מנחל בלשכת
הזוירים: זו אינה כוחלת
ופוקסת שהיתה עומדת
בנוול כדאמר בסוטה
שהיה קדוש חבל המצרי
למלעלה מדריה: ואח"כ
נוטל את הרושב סימא
בדרייתא מיה: ומכאן היה
תחתיו: וזוהי דוכא
דריש תחת דור השלמים
היה מן הובת דהיינו
רושב דמן הובת עצמו
א"א לשרוף כל מן
שהוא ראוי לאכילה: מאי
נבט השלמים שיש תרין
בוסמך וזבא לתחת דרשמן
תחת השלמים יתן מן

וְלֹא בְּמִי שֶׁמְחוֹסֵר הַבֶּהֱמָה וְלִקְחָהּ
וּנְתִינָהּ. שֶׁהִי שְׁלֵמָה נֶאֱכָלִין
בְּכָל הָעִיר וְאֵם מְגַלָּה פֶּתַח אֶחָד
מִזֶּדֶד דְּדוֹד שְׁלֵמָה¹ צִי הִי מְחוֹסֵר
הַבֶּהֱמָה לְקִימָהּ וּנְתִינָהּ:
וּבִגְרָלָהּ (אֵת) הַנְּזִיר פֶּתַח אֶחָד
מִזֶּדֶד בִּזְמַן שֶׁהוּא פֶּתוּחַ.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל אֶת־מִשְׁחָה תַּחַת הָרֹדֶד. וְנָאֵה דְמַלְכָּא דְמִקְדָּשׁ פְּשִׁיעָא לִיהּ לְמַעַן לְחַדְשֵׁיהּ פְּשִׁעָא דְקָרָא דְמַשְׁמַע דְּבִירוּשָׁלַם הוּא מְגַלָּה וְאֵם הִיא מְגַלָּה צְבֻנִיָּין לֹא הִיא אֶם מְגַלָּה חֶסֶת הָאֱדוּד דְּכַמְצִי קִבְרָא וְגַלְלָה הַגְּזִיר דְּפִתְחָא אֲהֵל מוֹעֵד וְלִקָּח אֶת שַׁעַר רֹאשׁ גְּזִיר וְנָתַן עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר חֶסֶת וְצִחַ הַשְׁלֵמִים וְאִיכָא מִנָּה דְרִידִים צְבֻנָא וְיָאֵר זֶה מַחוּסָר דְּקִימָה הַבָּהֶה וְנִחְמִינָה לְיוֹשְׁבֵי מַחוּסָר הַבָּהֶה שַׁעַר מִחוּץ לְבִירוּשָׁלַם לְחֶסֶת חֶסֶת דְּוֹד הַשְׁלֵמִים

זבחת: או שולקן בישול מרובה. ומניפן ראח"ט

שלשה מינין פרק ששי נזיר

מלת ופוקסת זו אינה

ואם גילח במדינה לא
במה דברים אמורים
בתנולות הטומאה
הדור של אמור הכל
מן הטמא שבמדינה
שער ראש נזרו ת"ר
ונותן על שער ראש
ד של שלמים :ואם
טאת ואשם יצא אשם
אמר רבא ה"ק :ואם
הדור של אשם יצא
אשר תחת
א תחת ואם שילח
יצא מ"ט אמר קרא
חטאת ואשם והא
זוכב א"כ לימא קרא
זבח ש"מ לרבות
כולה לחטאת ואשם
ז שלמים זבח מאי
ינה תרתי תנו רבנן
מטמא
ששערו נקבר דברי
אומר ויהודים כאן
יום כאן וכאן לא היו
א היו משלחין תחת
מקדש מפני שנעשה
מבשל את השלמים
את הזרוע בשלה מן
ת מן הסל ורקיק מצה
זר ומניפן ואחר כך
ין ולהטמא למתים
רבי

וְשִׁלְמִיָּם. מִדָּמָן וְזֶסֶם לְמַדְרֵשׁ תַּחַת הַשְּׁלֵמִים יִהְיֶה מִן הַזֶּהָב:
 מִמֵּדִינָה: **אָן** שׁוֹרְקִין. בִּישׁוּל ה' יוֹמֵר [מִדְּלִין]: **וְאָח"ב** הוֹרֵת
 מִמֵּר בְּגָמ' לְאֶסְרוֹ לְשִׁחּוֹת יוֹן עַד אַחֵר כָּל הַמַּעֲשִׂים שֶׁמִּפְרָשׁ¹⁰:
 כְּדִרְשִׁינָן בְּגָמ' אַחֵר מַעֲשֵׂה יְחִידִי:

אחר
אליעזר ס"ל דאית ליה בגמ' דאסור לשתות יין עד לאחר כל המעשים האמורים

(א) (סוטה ח.א. ב) גי' א"מ
וואס, (ג) מנחות זא: גס
בזחים לו, (ד) (מוספת
פ"ד ע"ש, (ה) ע"י מוספת
פסחים לט: ד"ה לא שלוקין
וכו' ומוס' זכחים ז: ד"ה
ללוקין, (ו) מכאן עד ד"ה
אינה כוחלת שייך לע"א,
(ז) "ל בעיר, (ח) שייך לדק
מו.

[illegible]

(א) גמ' היה נוטל שער
ראש וכו' אפיקתיה להאי
זבחה לירטב א"כ: (ב) שם
במשנה מן האיל וחלת
מזה אחת מן הסל:
(ג) רש"י ד"ה או שולקן
שאינו מבושל יפה נ"כ
מחמת שהוא מבושל יותר
מדאי ועיין בפרש"י בנדרים
ריש דף מ"ט:

רַנְשׁוּרִי
א תרד"ה וגלה וכו' אלף
 בזמן פסח. מיצת פסח
 נמחק וי"צ פסח: **ב** **ו**
 וגל וכו' אלף מגלה. מיצות
 אלף פגלה פסח וי"צ אינה
 מגלחת פסח אוהל מועד
 ומש **א**י"ה **ה**ה צמדיה
 כמל"ג **ג** **ד** ר"ה לא וכו'
 לא היה מגלה. מיצת מגלה
 נמחק וי"צ משל: **ד** **ה** ר"ה
 ר"מ וכו' צין מיר טסור
 במדלס או צמדיה: כמל"ג
ה **ה** ר"ה או שולקן צישול
 ויותר מדל. מיצות יוחר
 מדל נמחק. וי"צ יחר
 ומרהו לתעסו **א**י"מ:

^[א] (לעיל י"ד: וי"ג), ^[ב] נמנוטע: א, ויקרא י"ח, ד' ז"ל התגלות,

תורה אור השלם

- והניף אותם הבקן תנופה לפני ה' קדש הוא לבקן על זוה תנופה ועל שוק התרומה ואמר ישתה הקויר יין: במדבר כ ב' וקלח הבקן את הורע בשלה מן האיל חותם מזה אחת מן הבקן רוקח מזה ארז מזה על בפי הקויר אחד התגלות את נורה: במדבר י י

הגהות מהר"ב רששבונר

^[א] תוס' ד"ה והתא וכו' וקד"י ע"כ הכי פירשו: מיות הכי פירושו נמחק וכו' בא"ד ברימא: ^[ב] ד"ה פלג: וכו' ולר"א הא אמר וכו': בא"ד הכי אל פשר לב"ש: מיות וכו' לפרש כלי: ^[ד] בא"ד לענין מה בא להשוות יו ע"כ לא מיות ע"כ לא נמחק: וכו' לאן לו הא ע"כ ח"מ: ^[ה] בא"ד כדא כתיב בהעברת מער וכו' להשוות כלי: ח"מ: ^[ו] בא"ד דלגיש אין לו תקנה דאמר ר' פדת ב"ש וכו' פלג: ^[ז] ד"ה אל וכו' אמר בא"ד כ"ה: האו האו וחסיד חסיד מכו דמלא: ^[ח] ד"ה ומו וכו' בין יו שער: מיות שער נמחק: ^[ט] בא"ד לומר וכו' להניף על זרועו יו מיות יו נמחק: וכו' וכו' ח"מ ויעשו יו ח"מ ויעשו יו ח"מ: ^[י] בא"ד להשוות יו: ^[יא] לאן לו ולכ"ה דלגיש כלי: להשוות מנחמיה: ^[יב] ד"ה ופלגה וכו' כ"ש ור"א אומרים דבר אמר ל"א תרגם ר' אבינא: מיות תרגם ר' אבינא: מיות וכו' גיטין א"ר אבינא: ח"מ ויעשו: ^[יג] בא"ד אל לשיטת לר"א כך אין יו כלי: ^[יד] בא"ד ודחיל כיר וכו' יתר לב"ה: מיות יתר וכו' מן לב"ה נמחק וכו' אומר ב"ה: ^[טז] בא"ד ואם וכו' וגם הא דפ' קטן: מיות דפסק: הקומץ נמחק וכו' פירוש: ^[טז] בא"ד מאן דכתיב חוק דמי וכו' שמעאל לוקמי מיות וכו' שמעאל לוקמי נמחק: וכו' ובשמעאל מוקי: ^[יז] בא"ד וכו' אין וכו' יו משני: מיות משני נמחק וכו' לשיש: ^[יח] בא"ד אמר וכו' תגלחת לא מעכב: כי ר"ל תגלחת הש"ס ומו לא מעכב: ^[יט] בא"ד אף כי וכו' מלשות היין לרגנן קשה: מיות קשה היין לרגנן קשה: מיות קשה וכו' ק"א ח"מ: ^[כ] בא"ד או כדמשי ההם כומטין אלל מיות כומטין אלל נמחק: כי דמותר אן ח"מ: ^[כא] בא"ד אלל נמחק וכו' מנליה כמזב מוקמי ח"מ ויעשו: היטע הפירוש: לו תקנה אי"ל לך לישנא בתרא מוקמי כלי ח"מ ויעשו: היטע הפירוש:

גב' אחר מעשים כולן. אחר קרבן ואחר תגלחת ^[א] ותגלחת מעכבת דברי ר' אליעזר: **וכר"א אחר מעשה יחיד**. אחר קרבן ואף על גב שעדיין לא גילת דתגלחת לא מעכב: **מה הסס אחר מעשה יחיד**. לנאחר גילוח עבד תנופה כדכתיב ומנן על כפי המזר אחר התגלחו

את מזרו: **ואימא עד דאינא פרוייהו**.

דמה הסס אחר תגלחת כדכתיב אחר התגלחו אף כאן נמי אחר התגלחו: **אמר יו צד תנופה בניור מעכבת**. מלשות יין וליטומא למתים: **כיון דלענין כפרה שירי מזוה היא**. וכדאמר מר (יומא ה.) לתנופה לכפר וכי תנופה מכפרת והלא אין כפרה אלל צדס כדכתיב: **כי הדס הוא** נפוש יכפר אלל לומר לך שאם הוא לתנופה שירי מזוה מעלה עליו הכתוב כאלו לא כיפר וכיפר גבי מזר נמי לא יומעכב קא משמע לן: ומי

מיבעיא אלא אליבא דרבי אליעזר פשימא האמר ר"א אחר מעשים כולם מהו דתימא כיון דלענין כפרה שירי מצוה היא הכא נמי לא תעכב קמ"ל ומי

ומיפוק ליה מגויה שז דלחר אחר אלל ^[א] ר"ל היא ש"מ דתנופה מודה: **ואל"ה** הא דתניא וזאת תורת הנזיר בין שיש לו שער ובין אין לו שער דל"א מעכב. ומפרש דכיון להשוות יו לו לאן לו לומר שמגלחת לא מעכב ולרגנן מג"ש דלחר אחר נפקא ולר"א בן היא דלחר מ' תגלחת מעכבת וע"כ צא להשוות אין לו ליש לו לומר כשם שיש לו שער ועביר לו מער על ^[א] רלשון וזה יעביר מער על ^[א] מורטון וה"נ צ"ה להשוות אין לו ליש לו לומר שזקוק להניף על זרועו כשאין לו כפיים ואידי דידע לצרימא דלחת כמורט צדידא ניחא ליה לנאחיי: והתניא נזיר ממורט צ"ש אומרים אל"ה העביר מער וכו' אומרים כריך להעביר מער. ה"ג מאיו¹⁰ אינו כריך לב"ש אין לו תקנה כלומר הממורט שהעביר מער על ראשו לא יועיל כלום ולר"א דאמר תגלחת מעכבת יאסר לעולם בין ולרגנן דאמרי תגלחת למזוה ולא לעכב לא קיים המזוה הא לב"ה יש לו תקנה לממורט בהעברת מער לר"א היא העברת מער במקום תגלחת להמיר בין ולרגנן לקיים המזוה הכי ^[א] רלשון אפשר ^[א] לב"ש הא דאמר מותר מזר בין יש לו שער בין שאין לו להשוות יש לו לאן לו בין לר"א בין לרגנן בין לב"ש אין לר"א דל"ש יש לו¹¹ שער יש לו תקנה ובאין לו אין לו תקנה ואי לב"ה לענין מה ^[ב] רלשון להשוות יש לו¹² ^[א] ע"כ לא ^[ב] נישן ^[א] לו שער בדידא כתיב בהעברת¹³ מער ^[א] דלחין¹⁴ לו ^[א] נמנין כריך להעביר מער וכו' אמרו דבר אחד: **אין** לו בהן יד ורגל. המזוה אין לו טהרה עולמית דבעינן קרא כדכתיב: על מקומו. מקום הבהן: **אין** אלינא דר"א פשיטא דאף¹⁵ כי לא פירשו הש"ס אמר הוא כר"א¹⁶ ^[א]: מהו דתימא כיון לענין¹⁷ כפרה שירי מזוה כו'. וכדתינא¹⁸ לישנא קמא: ^[א] **ואי"ל** **א** מעכבא. פירוש לרגנן: והתניא זאת תורת המזיר בין יש לו ^[א] כפיים בין אין לו. ולהאי לישנא ס"ל דה"פ כשם שבאין לו כפיים דין הוא ^[א] שמעכב דכלל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת ^[א] תנופה מעכבת ואי¹⁹ ^[א] תנופה מעכבת אלל לרגנן דלחמיה²⁰ אחר מעשה יחיד אחד²¹ מן הדמיה אחר ^[א] אחר לבל תנופה מעכבת דגלינא²² זאת מורת: ואלהא הא דמתי בין יש²³ בין אין לו שער הכי נמי דמעכבא והתניא מזיר ממורט בית שמאי אומרים אל"ה וכו' וכו' אומרים כריך ואמר רבינא מאי כריך לב"ה דאין לו תקנה דכל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת הא לב"ש ^[א] נישן לו תקנה וס"ל להאי לישנא לב"ש²⁴ מקש אין לו ליש לו חלמ²⁵ ^[א] תורת המזיר בין יש לו ^[א] שער בין אין לו לב"ש²⁶ להשוות אין לו ליש לו שהמזוה יעביר מער על ראשו והכי נמי צא להשוות אין לו ליש לו דמי שער לו תקנה להניף על זרועו ^[א] ויש לתמוה דלעולם²⁷ צא להשוות יש לו לאן לו ^[א] וכו'²⁸ אין לו ^[א] ליש לו להקשות²⁹ מצימית דמזיר ממורט דכלאו הכי ה"ה יכיל להקשות לרגנן תגלחת לא מעכב לר"א³⁰ מאחר כל המעשים נפקא:

ופל"גא דרבי פדת. דלחמיה³¹ רבינא דמזיר ממורט לב"ש יש לו תקנה פליגא דרבי³² פדת דלחר ב"ש ור"א אומרים דבר אחד ^[א] רלשון ^[א] תרגם³³ ^[א] בא"ר אבינא ומירוצא הוא והכי פירוש והתני' בין יש לו שיער כו' והתניא מזיר ממורט כו' וכו' אומרים כריך וקס"ד כריך ויש לו תקנה ופי' הברימא הכי כשם דבשיש לו שיער להעביר³⁴ או למזוה לרגנן או לעיכובא לר"א ^[א] אין לו שיער כריך להעביר ויש לו תקנה כבך או למזוה או לעכב ה"נ אידך ברימא כשם שיש לו כפיים מניף למזוה כך אין לו כפיים מניף בזרוע ודמי רבינא ^[א] מנחא לא תמזכר עיכובא דודאי כריך ואין לו תקנה ^[א] ויתר³⁵ לב"ה והכי קאמר כשם שאין לו שיער יש בה עיכובא³⁶ וי"ע דאם כן היינו כר"א מיפוק ליה מאחר כל המעשים ואם באנו לומר כי אינו חושש ^[א] לקושיא ^[א] אס כן גם ^[א] הא ^[א] דבפרק הקומץ⁴¹ ^[א] דלכ"ע אמא וכר"א דקאמר⁴² בפרק הקומץ רבה ^[א] נמנוט יט. כל מקום⁴³ שנאמרה תורה וחוקה לעכב⁴⁴ קס"ד תרתי בעינן והרי מזר דכתיב תורת מזר ואמר רב תנופה בניור מעכבת ומשני כיון דכתיב כן יעשה כמאן דכתיב חוקה דמי ^[א] והך שמעמא לוקמי⁴⁵ לה כר"א משום דכתיב אחר אחר כל המעשים ומו הא דתנן ^[א] נמנוט מ. ^[א] מניס שבזמירן מעכבין זה את זה ומפרש בגמ' דכתיב כן יעשה וכו' אין זה לרגנן דרבי אליעזר ויש ^[א] משני דהיא כרגנן⁴⁶ דודאי מעכבין זה את זה אלל ומ"מ אין מעכבין משמע⁴⁷ מיהו אחתי קשה מעכבין דהמס ונגרלהן דסוגיא דהמס כלישנא בתרא והכי פירושן ואמר רבא תנופה בניור מעכבת לכאורה נראה דהכי פירוש מעכבת לשמות יין ופרוך אי אלינא דר"א פשיטא ואי אלינא דרגנן השתא תגלחת לא מעכבא ^[א] כלומר⁴⁸ אף כי אין מעכבת המזיר מלשותם היין לרגנן ^[א] קשה⁴⁹ דתגלחת מ"מ מעכבת השלמים לרגנן וכדתינא בתנמות שני מינין שבזמיר מעכבים זה את זה והיא אף כרגנן והתניא ^[א] קשה⁵⁰ זאת מורת יש לו כפיים פירוש זאת מורת לעכב דלחמיה דבזמירן רבה ^[א] נש ד יט. דמורה משמע לעכב או כדמשי המס ^[א] כן ^[א] בשומכין אלל יעשה⁵¹ דנהי דאין מעכב מלשותם יין מ"מ מעכב השלמים ואינאריש לעשות שלמים אחרים אלל⁵² הא דמתי בין יש לו שיער בין אין לו ה"נ תראה לומר ^[א] דלשון תורה מעכבת המזן מזיר ממורט ב"ה אומרים כריך להעביר מער וכו' הא דמתי בין יש לו שיער תקנה אלמא לב"ה דממורט⁵³ לא מעכב ^[א] מנליה כמזב מוקמי⁵⁴ מלמיה דרב לעכב בקרבן כרגנן ומשום וכן יעשה כי היא דפרק הקומץ: ומנלא

שלשה מינין פרק ששי נזיר

מו.

אחר מעשה יחיד. אף אחר מן הדמיה כדמשמע בתמניתין וכדמתי בפ"י מי שאמר ושמע מצירו ^[א] לעיל מ. ^[א] **כלה התם אחר מעשה יחיד**. שאותו אחר הכתובי סמוך לתגלחת שהוא מעשה יחיד: **אימא עד דאיבא תרווייהו**. קרבנות ותגלחת והא"ל אחר תגלחתו דלחר אחר כל עבודות

הקרבנות אי"ל ג"ש דלחר אחר למה **ל: תנופה בניור מעכבת**. מלשות יין: **השתא תגלחת**. שהיא צנוף המזיר לא מעכבת תנופה שאין מעכבת ככל מקום מצעיא: **שירי מצוה היא**. כדאמר בפ"ק דזבחים ^[דף ו' ו'] שאם עשה לתנופה שירי מזוה מלמך שלא עשהה הכי כאלו לא כיפר¹ כלומר קיים מזוה מן המזכר וכיפר דאין מעכב: ^[ל זה שייך לע"כ]

והתניא זאת תורת הנזיר בין שיש לו כפיים בין שאין לו כפיים. וקס"ד דה"פ כשם שאין לו כפיים וקס"ד דה"פ כשם שאין לו כפיים ואינו צר תנופה דלא יניף כך צא להשוות יש לו כפיים שלא לעכב התנופה וקס"ד ע"כ ^[א] הכי פירושו לאו רגנן היא דל"כ לשמוק מוזאת מורת

ומיפוק ליה מגויה שז דלחר אחר אלל ^[א] ר"ל היא ש"מ דתנופה מודה: **ואל"ה** הא דתניא וזאת תורת הנזיר בין שיש לו שער ובין אין לו שער דל"א מעכב. ומפרש דכיון להשוות יו לו לאן לו לומר שמגלחת לא מעכב ולרגנן מג"ש דלחר אחר נפקא ולר"א בן היא דלחר מ' תגלחת מעכבת וע"כ צא להשוות אין לו ליש לו לומר כשם שיש לו שער ועביר לו מער על ^[א] רלשון וזה יעביר מער על ^[א] מורטון וה"נ צ"ה להשוות אין לו ליש לו לומר שזקוק להניף על זרועו כשאין לו כפיים ואידי דידע לצרימא דלחת כמורט צדידא ניחא ליה לנאחיי: והתניא נזיר ממורט צ"ש אומרים אל"ה העביר מער וכו' אומרים כריך להעביר מער. ה"ג מאיו¹⁰ אינו כריך לב"ש אין לו תקנה כלומר הממורט שהעביר מער על ראשו לא יועיל כלום ולר"א דאמר תגלחת מעכבת יאסר לעולם בין ולרגנן דאמרי תגלחת למזוה ולא לעכב לא קיים המזוה הא לב"ה יש לו תקנה לממורט בהעברת מער לר"א היא העברת מער במקום תגלחת להמיר בין ולרגנן לקיים המזוה הכי ^[א] רלשון אפשר ^[א] לב"ש הא דאמר מותר מזר בין יש לו שער בין שאין לו להשוות יש לו לאן לו בין לר"א בין לרגנן בין לב"ש אין לר"א דל"ש יש לו¹¹ שער יש לו תקנה ובאין לו אין לו תקנה ואי לב"ה לענין מה ^[ב] רלשון להשוות יש לו¹² ^[א] ע"כ לא ^[ב] נישן ^[א] לו שער בדידא כתיב בהעברת¹³ מער ^[א] דלחין¹⁴ לו ^[א] נמנין כריך להעביר מער וכו' אמרו דבר אחד: **אין** לו בהן יד ורגל. המזוה אין לו טהרה עולמית דבעינן קרא כדכתיב: על מקומו. מקום הבהן: **אין** אלינא דר"א פשיטא דאף¹⁵ כי לא פירשו הש"ס אמר הוא כר"א¹⁶ ^[א]: מהו דתימא כיון לענין¹⁷ כפרה שירי מזוה כו'. וכדתינא¹⁸ לישנא קמא: ^[א] **ואי"ל** **א** מעכבא. פירוש לרגנן: והתניא זאת תורת המזיר בין יש לו ^[א] כפיים בין אין לו. ולהאי לישנא ס"ל דה"פ כשם שבאין לו כפיים דין הוא ^[א] שמעכב דכלל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת ^[א] תנופה מעכבת ואי¹⁹ ^[א] תנופה מעכבת אלל לרגנן דלחמיה²⁰ אחר מעשה יחיד אחד²¹ מן הדמיה אחר ^[א] אחר לבל תנופה מעכבת דגלינא²² זאת מורת: ואלהא הא דמתי בין יש²³ בין אין לו שער הכי נמי דמעכבא והתניא מזיר ממורט בית שמאי אומרים אל"ה וכו' וכו' אומרים כריך ואמר רבינא מאי כריך לב"ה דאין לו תקנה דכל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת הא לב"ש ^[א] נישן לו תקנה וס"ל להאי לישנא לב"ש²⁴ מקש אין לו ליש לו חלמ²⁵ ^[א] תורת המזיר בין יש לו ^[א] שער בין אין לו לב"ש²⁶ להשוות אין לו ליש לו שהמזוה יעביר מער על ראשו והכי נמי צא להשוות אין לו ליש לו דמי שער לו תקנה להניף על זרועו ^[א] ויש לתמוה דלעולם²⁷ צא להשוות יש לו לאן לו ^[א] וכו'²⁸ אין לו ^[א] ליש לו להקשות²⁹ מצימית דמזיר ממורט דכלאו הכי ה"ה יכיל להקשות לרגנן תגלחת לא מעכב לר"א³⁰ מאחר כל המעשים נפקא:

ופל"גא דרבי פדת. דלחמיה³¹ רבינא דמזיר ממורט לב"ש יש לו תקנה פליגא דרבי³² פדת דלחר ב"ש ור"א אומרים דבר אחד ^[א] רלשון ^[א] תרגם³³ ^[א] בא"ר אבינא ומירוצא הוא והכי פירוש והתני' בין יש לו שיער כו' והתניא מזיר ממורט כו' וכו' אומרים כריך וקס"ד כריך ויש לו תקנה ופי' הברימא הכי כשם דבשיש לו שיער להעביר³⁴ או למזוה לרגנן או לעיכובא לר"א ^[א] אין לו שיער כריך להעביר ויש לו תקנה כבך או למזוה או לעכב ה"נ אידך ברימא כשם שיש לו כפיים מניף למזוה כך אין לו כפיים מניף בזרוע ודמי רבינא ^[א] מנחא לא תמזכר עיכובא דודאי כריך ואין לו תקנה ^[א] ויתר³⁵ לב"ה והכי קאמר כשם שאין לו שיער יש בה עיכובא³⁶ וי"ע דאם כן היינו כר"א מיפוק ליה מאחר כל המעשים ואם באנו לומר כי אינו חושש ^[א] לקושיא ^[א] אס כן גם ^[א] הא ^[א] דבפרק הקומץ⁴¹ ^[א] דלכ"ע אמא וכר"א דקאמר⁴² בפרק הקומץ רבה ^[א] נמנוט יט. כל מקום⁴³ שנאמרה תורה וחוקה לעכב⁴⁴ קס"ד תרתי בעינן והרי מזר דכתיב תורת מזר ואמר רב תנופה בניור מעכבת ומשני כיון דכתיב כן יעשה כמאן דכתיב חוקה דמי ^[א] והך שמעמא לוקמי⁴⁵ לה כר"א משום דכתיב אחר אחר כל המעשים ומו הא דתנן ^[א] נמנוט מ. ^[א] מניס שבזמירן מעכבין זה את זה ומפרש בגמ' דכתיב כן יעשה וכו' אין זה לרגנן דרבי אליעזר ויש ^[א] משני דהיא כרגנן⁴⁶ דודאי מעכבין זה את זה אלל ומ"מ אין מעכבין משמע⁴⁷ מיהו אחתי קשה מעכבין דהמס ונגרלהן דסוגיא דהמס כלישנא בתרא והכי פירושן ואמר רבא תנופה בניור מעכבת לכאורה נראה דהכי פירוש מעכבת לשמות יין ופרוך אי אלינא דר"א פשיטא ואי אלינא דרגנן השתא תגלחת לא מעכבא ^[א] כלומר⁴⁸ אף כי אין מעכבת המזיר מלשותם היין לרגנן ^[א] קשה⁴⁹ דתגלחת מ"מ מעכבת השלמים לרגנן וכדתינא בתנמות שני מינין שבזמיר מעכבים זה את זה והיא אף כרגנן והתניא ^[א] קשה⁵⁰ זאת מורת יש לו כפיים פירוש זאת מורת לעכב דלחמיה דבזמירן רבה ^[א] נש ד יט. דמורה משמע לעכב או כדמשי המס ^[א] כן ^[א] בשומכין אלל יעשה⁵¹ דנהי דאין מעכב מלשותם יין מ"מ מעכב השלמים ואינאריש לעשות שלמים אחרים אלל⁵² הא דמתי בין יש לו שיער בין אין לו ה"נ תראה לומר ^[א] דלשון תורה מעכבת המזן מזיר ממורט ב"ה אומרים כריך להעביר מער וכו' הא דמתי בין יש לו שיער תקנה אלמא לב"ה דממורט⁵³ לא מעכב ^[א] מנליה דרב לעכב בקרבן כרגנן ומשום וכן יעשה כי היא דפרק הקומץ: ומנלא

בנוף הנזיר אמרי רבנן דלא מעכבת תנופה ואת אצטריך ג"ש למעוטי תנופה. וי"ל דסמילא דיענא דכיון דתנופה הויא שירי מצוה לא מעכבת: ושתא תגלחת שהיא בנוף הנזיר אסרי רבנן דלא מעכבת תנופה שאינה מוקפת בשום מקום מיבעיא: כיון דלענין בפרה שירי מצוה היא בראיתא פ"ק דזבחים שאם עשה לתנופה שירי מצוה פי' שלא עשהה כלל מעלה עליו הכתוב כאליו לא כיפר וכפר פי' כאליו לא כפר שלא עשה מצוה מן המוכרח וכפר שאינה

הגהות התוס'

- ז"ל כתוב. 2. ז"ל דהא. 3. ז"ל כאלו לא כיפר וכיפר פירוש לא כיפר שלא קיים כו'. 4. ז"ל וקס"ד ע"כ דרך ברימא.
- ז"ל כי רמי דלא. 6. ז"ל הא לרגנן. 7. ז"ל הא אמר. 8. מיות זה נמחק. וי"ל כן באין לו. 9. ז"ל מיתא דבא. 10. ז"ל ואמר רבינא מתי אין לו. 11. ז"ל הא ביש לו. 12. ז"ל יש לו לאן לו הא ביש לו כו'. 13. ז"ל העברת. 14. מיות דאין נמחק.
- ז"ל אלל ע"כ אין לו הא דבא להשוות ליש לו ולהורעו דכ הכי דביש לו שיער כתיב בהיא העברת מער כמו כן באין לו כו'. 15. ז"ל מיתא דבא להשוות אין לו ליש לו ולהקוקין כו'. 16. ז"ל כמו ביש לו ומיות והיא נמחק. 17. ז"ל היינו דר' לחיח לרגנן. 18. ז"ל נראה דאף. 19. ז"ל דלחמיה כר"א. 20. ז"ל דלענין. 21. ז"ל וכדשי. 22. ז"ל ה"נ ביש לו. 23. מיות וכו' נמחק. וי"ל וקס"ד ע"כ לאו כר' אליעזר אמר לא לב"ה כו'. 24. ז"ל אלל לאו רגנן היא דלע"כ דלחמיה כו'. 25. ז"ל הכי מילי נאחא. 26. ז"ל דגלי קמא. 27. ז"ל בין יש לו שיער. 28. מיות לב"ש נמחק. וי"ל טעמא דביש דמקש. 29. ז"ל

עין משפטו נר מצוה

קא א ב מיי פ"ח מכל' מרות ה"ל ה' וע"ש כ"מ:

נוסחת הריב"ן

^[א] דתגלחת: ^[ב] רבא: ^[ג] טעכב:

הגהות הב"ח

^[א] רש"י ד"ה אחר וכו' דתגלחת מעכבת:

מוסף רש"י

תנופה בניור מעכבת. דמתי ומנן על כפי המזר לנכב משום דמתי מורת, ולע"כ דלא מעכבא בעלמא כדלמרטין כשמעמא קמחיה דמס' יומא ^[א] שאם עשהה לתנופה שירי מזוה מעלה עליו הכתוב כאלו לא כיפר ^[א] וכיפר ^[א] נמנוט יט.

פי' הרא"ש

בפרשה ^[א] בין שזריך עליו א' מן הדמיה כדדרשי' בגמ' אחר מעשה יחיד: ונפצא פסול בניור ששפך דמו או יצא או ספא תגלחתו פסולה הוראל ונפסל הובח שגילה עליו הור"ל כגלחתו ליטסים וגלחתו ליטסים אמרין בגמ' לעיל פ"ק דר' אליעזר סוחר ד' ולרבנן סוחר ל' ותבוינו על עלו לו דכיון דצריך לסחור עד שיגדל שערו ובהקדמת שאר הובחים לא היה ראוי לתגלחת חשבינו ליה כאליו הקריב קורס דפנס תוך מלאה: נילח על החמאית שאל לשבח משנה שאינה צריכה הוא הדיוני שגילה על הובח ונמצא פסול דחטאת שלא לשמה פסולה אלא אבך דבעי למזוג גילתו על הובח דרשי' השלמים פלוגתא דרשי' ורבנן נקט נמי על החטאת על העולה ועל השלמים שלא לשמן וכו' תגלחתו פסולה הדואל ולא עלו לישן חובת שלימי מזר ועולה בניור הור"ל כגלחתו על העולה ושלמי נדבה וכו' שמעון סבר דלא עלת על שלימי נדבה יצא: ואם הלח על שלשתן אחרי הקריבו כשר והאחרים פסולים תגלחתו כשרה דרבי הכל הי"א: **אחר מעשה יחיד**. אפילו אחר א' מן הדמיה: כח התם אחר מעשה יחיד. דהיינו גילוח דכתיב בקרא: **ואימא עד דאיבא תרווייהו** קרבנות ותגלחת דהא אחר תגלחתו היינו אחר כל עבודת הקרבנות: **אחר ג"ש דאחר אחר למה** לי ^[א] דהשתא בתגלחת שהיא

